

תפילה על קבר צדיק

אנא מלך מלא רחמים! הנני באתי היום להשתטח על קבר רחל אמנו, שתזכני בזכות מעשיה הטובים שעשתה כל ימיה, ולמען זכותה וצדקתה ותפלתה שזכתה לה בהיותה עקרה ותפתח את רחמה, כמו שנאמר "ויזכר אלקים את רחל וישמע אליה אלקים ויפתח את רחמה" ולמען צדקת לבבה אשר עשתה עם אחותה לאה, שמסרה לה הסימנים כדי שלא תבוש מרמאות לבן אביה, כן תזכר לנו זכותה וצדקתה, עלי ועל כל עמך ישראל, שתקבל את תפלתנו ותאזין שועתנו מה שאנחנו מבקשים מלפניך, ותמלא משאלות לבבנו לטובה, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי קדם. והטה אזנך ושמע, פקח עיניך וראה שממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה, כי היינו לעג וקלס בגויים, ואומרים אין תוחלת ותקוה. ואם לא למעננו, למענך פעל. עד מתי יהיה עוֹדך בשבי ותפארתך ביד צר.

והנה כאשר קבלנו על ידי חכמינו זכרונם לברכה, שאבינו יעקב שקבר את רחל אמנו בדרך ולא הביאה לבית לחם, היה על פי הדבור כדי שתהיה לעזרה לבניה, כשהגלה אותם בנזרדאן והיו עובדים דרך שם, יצאה רחל אמנו מקברה ובקשה עליהם רחמים, כמו שנאמר: "קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו" ואתה יי אלהינו השבת לה, כמו שנאמר: "כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מן דמעה כי יש שכר לפעולתך נאם יי ושב מדרך אוב ויש תקוה לאחריהך נאם ה' ושב בנים לגבולם"

מה נאמר, מה נדבר! אם על גלות ראשון שהיה רק לשבעים שנה הרעיושה רחל אמנו את העולם – מה תאמר עתה, בגלות המר והנמחר הזה, אשר זה [יותר מ]אלף ותשע מאות שנה שאנחנו בגולה אחר גולה, מפזרים ונדחים בארבע כנפות הארץ תחת על מלכים ושרים, ואנחנו שפלים ונבזים וקבוצים כסוּחיים אנו בעיניהם, ובכל יום קללתו מרבה מחברו, ועקר כוננתם לעמוד על נפשנו להעביר דת תורתנו הקדשה, ולא יזכר להם שם ישראל עוד. גם על תינוקות של בית רבן נתנו עיניהם היאך להעבירם מאמונתם המחזקת להם מאבותיהם. מה תאמרי, רחל אמנו? איך תוכלי לנוח בקברך? הקיצי ותעוררי לישי חבורו ומשה רבינו מהימנא וכל אבותינו הקדושים. עמדי נא, התיצבי נא, חלי פני כבודו יתברך בעד שארית פליטת עמך בית ישראל, הנאנחים והנאנקים, בדודים ושדודים, שפלים ונבזים, נתונים בסתר המדרגה. עד מתי אלהים יחרף צר, ינאץ אויב שמך לנצח! עד מתי רשעים יעלוזו ובגידו בוזי ביוזו! עד מתי לא תרחם על ישראל עמך ועל ארצך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך! הנה זאת תורת הבית, ההיכל והר הבית היה לשמיר ושיט. עלה כלו קמטונים, פסו פניו חרולים, שועלים הלכו בו. והעיר הקדשה רבת המעלות, עיר אלקים סלה, הנה היא עתה שמה ושאיה. ואם אנחנו בעונותינו ועוונות אבותינו גרמנו את כל אלה, הלא אתה בעל הרחמים, הלעולמים תזנח ותאנף לנצח! אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה.

לכן באנו לפניך בכפיפת קומה ובהכנעת רוח ובשפלות הנפש ובשבירת הלב, שתזכר לנו זכות אבותינו הקדושים וזכות הצדקנית רחל אמנו, ותכפר לנו את כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך, ותעזרנו לשוב בתשובה שלמה לפניך, ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים על האדמה אדמת הקדש, בכדי שנוכל ללמד וללמד לשמר ולעשות את כל דברי תלמוד תורתך ומצותיך בכונה שלמה ורצויה, בלי שום טרדה, ותסיר ממנו ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולי (ובפרט מהחולה פב"פ). ותן לנו כח ובריאות הגוף שנוכל לעבד אותך יומם ולילה בלי רפיון. ותן לנו פרנסה טובה וגשמים בעיתם, שתהא השנה הזאת מברכת בכל מיני תבואות וכל מיני פרות וירקות, ותן ספוקינו לכל אחד ואחד די מחסורו, ולא יחסר לנו כל ימי חיינו. ותזכינו לגדל את בנינו (ובפרט פב"פ) (ומי שיש לו בנים בחו"ל יאמר: ותזכני לשמע בשורות טובות מבני וכו'), ויפרט כל אחד מקרוביו ומיודעיו). שתצליח להם בכל מעשה ידיהם והנני בלי גדר נותן שמן למאור לעלוי נשמת רחל אמנו ונשמת רבי מאיר בעל הנס, ונשמות כל הצדיקים והחסידים (ולהצלחת בני פב"פ) שיאריכו ימיהם ושנותיהם, ולא ימות שום אחד מבניהם בחיי אביהם ואמם, ויזכו לבנים צדיקים וכשרים בכל מדות טובות, ותזמין להם זוג כשר וראוי להם, ולא יראה ולא ישמע שום שמץ פסול בזרענו ומשפחתנו, ונזכה לראותם יחד בקבוץ גלויות וגאלה שלמה בעגלא ובזמן קריב, אמן סלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

תפילה על קבר צדיק

נוסח נוסף:

תפילה לעורר זכותה של רחל אמנו.

יהי רצון מלפניך אבי אב הרחמן, שתחוס ותחמל על עמך ישראל ועל אמתך (לציין את השם הפרטי ושם האמא של מי שמבקשים עבורו) _____ בת/בן _____ בזכותה של רחל אמנו.

אנא מִמְּךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּתְגַאֲלֵנוּ. וּרְאֵה כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֵי וְאֵנִי מֵרַת נֶפֶשׁ וְעוֹבֵר עָלֵי צַעַר. אֲנִי, הָעֹבֵר כָּל צַעַר וְצָרָה מִמֶּנִּי, וְתִזְכְּנִי לְקִרְבָּה אֵלַיךְ יִתְבָּרַךְ כְּרַחֵל אֲמֵנוּ, וְזָכֹר אֶת גְּדֹל צְדָקוֹתֶיהָ וְכַח קִדְשָׁת צְנִיעוּתָהּ וּמַעֲשֵׂיהָ הַטּוֹבִים אֲשֶׁר הֵם תְּמִיד לְפָנֶיךָ, וְאֶת גְּדֹל בְּכִיּוּתָהּ, כִּי רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֶיהָ, כְּמוֹ שֶׁהִתְפַּלֵּלָה לְפָנֶיךָ וְאָמְרָה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּשַׁעָה שְׁעָמַד אָבִי לְהַכְנִיס אֶת אַחוֹתַי בְּמִקְוָמִי לַחֲפָה, מִסְרָתִי לֵה אֶת הַסִּימָנִים כְּדִי שְׁלֹא תִצָּא לַחֲרָפָה. וְמָה אֲנִי שָׂאֲנִי בְּשׂוֹר וְדָם עֹפֵר וְאֶפֶר לֹא קִנְאָתִי לַצָּרָה שְׁלִי, וְלֹא הוֹצֵאתִיָּה לְבוֹשָׁה וּלְחֲרָפָה, וְאִתָּה מֶלֶךְ חַי וְקַיִם וְרַחֲמָנוּ, וּמִפְּנֵי מָה קִנְאָתִי לַעֲבֹדָת כּוֹכָבִים שָׂאִין בָּה מִמֶּשׁ, וְהִגְלִית אֶת בְּנֵי וְנַהֲרִגוּ בְּחָרֵב.

מִיָּד נִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמֵיךָ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר: בְּשִׁבְלֶךָ רַחֵל אֲנִי מַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְמִקְוָמָם, וְזֶה מָה שְׂאָמַר יְרֵמְיָה הַנְּבִיא: "כֹּה אָמַר ה', קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים, רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֶיהָ, מֵאַנְהָה לְהַנָּחֵם עַל בְּנֶיהָ כִּי אֵינָנוּ. כֹּה אָמַר ה', מִנְעִי קוֹלֶךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלֶתְךָ נָאִם ה' וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב, וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ נָאִם ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם."

וּבְזִכּוֹת תְּפִלָּתָהּ שֶׁל רַחֵל אֲמֵנוּ תוֹשִׁיעֵנוּ וְתִגְאֲלֵנוּ וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקִרְבּוֹ מִמֶּשׁ, וּבִנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְתִשְׁלַח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵירָךְ כָּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנְהָ אוֹתָהּ בְּנֵי עוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּזִכּוֹת רַחֵל אֲמֵנוּ. וְיִהְיוּ רַחֲמֶיךָ מִתְגַּלְלִים עַל עַם קִדְשֶׁךָ. וְתִשְׁמַע אֶת תְּפִלּוֹתַי וְאֶת זַעֲקַת לְבִי אֲשֶׁר אֲנִי קוֹרֵאת אֵלֶיךָ, אֵל רֵם וְנִשְׂאָ. אֲנִי מִמְּךָ, רֵאֵה מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי (תִּפְרֹשׁ בְּפִיהָ כָּל לִבָּהּ וְאֶת בְּקִשׁוֹתֶיהָ). אֲנִי מִמְּךָ, מֶלֶכִּי וְאֱלֹהֵי, קַבֵּל תְּפִלּוֹתַי לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, וְתִשְׁמַחֲנִי וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִגֵּן עָלֵינוּ זְכוֹת הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְזִכּוֹת הָאֲמָהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה, וְתִזְכֹּר אוֹתִי בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וְאִזְכֶּכָה לְהִיּוֹת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה וְצָנוּעָה, וְלִהְיוֹת אֶת שְׂמֶךְ מֶלֶכִּי וְאֱלֹהֵי, הַבְּרוּךְ בְּכָל מִיָּנִי בְּרִכּוֹת, הַגְּדוֹל בְּכָל מִיָּנִי גְדֻלָּה, הַדָּגוּל בְּכָל מִיָּנִי דְּגוּל, הַהַדּוּר בְּכָל מִיָּנִי הַדּוּר, הַהוֹתִיק בְּכָל מִיָּנִי וְתִיקוֹת, הַזָּךְ בְּכָל מִיָּנִי זְכוּת, הַחֲסִיד בְּכָל מִיָּנִי חֲסִידוּת, הַטּוֹב בְּכָל מִיָּנִי טוֹבוּת, וְהַיָּשָׁר בְּכָל מִיָּנִי יִשְׁרָנוּת, הַמְּכַבֵּד בְּכָל מִיָּנִי כְבוֹד, הַלְמוּד בְּכָל מִיָּנִי לְמוּד, הַמֵּלֵךְ בְּכָל מִיָּנִי מַלְכוּת, הַנוֹרָא בְּכָל מִיָּנִי נִוְרָאוּת, הַסֶּבֶל בְּכָל מִיָּנִי סִבְלָנוּת, הָעֵנִי בְּכָל מִיָּנִי עֲנוּה, הַפּוֹדֶה בְּכָל מִיָּנִי פְדוּת, הַצַּדִּיק בְּכָל מִיָּנִי צְדָקוּת, הַקָּדוֹשׁ בְּכָל מִיָּנִי קִדְשׁוּת, הַרְחוּם בְּכָל מִיָּנִי רַחֲמָנוּת, הַשֶּׁר בְּכָל מִיָּנִי שְׂרָרוּת, הַתֵּם בְּכָל מִיָּנִי תְּמִימוּת. הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד אֵין חֶקֶר, וּבִינָה לוֹ עַד אֵין תְּכִלִּית, וְאֵין בְּלַח הָעֵינִי וְהַשֶּׁכֶל לְבֹא עַד תְּבוֹנָתָהּ. אֲנִי מִמְּךָ עֹזֵר לִי, וְעֹשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא יִכְשְׁלוּ בִּי בְנֵי אָדָם, וְתִתֵּן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל דְּבַר שְׂאִינוּ כְּשׁוֹרָה שְׁנַעֲשֶׂה וְנִתְקַלְקַל עַל יְדֵי אוֹ שְׁנִגְרָם בְּסִבָּתִי, וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי בְּרַחֲמֶיךָ, וְאִזְכֶּכָה לְדַבֵּק בְּךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִיַּחֲלָת וּמִצָּפָה לִישׁוּעָתָהּ, אֲנִי אֵל תְּשִׁיבֵנִי רִיקָם. יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי, אֲמֵן נֶצַח סֵלָה וְעַד.

(הַתְּפִלָּה מִסְּדַת עַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל בְּגִמְרָא, מִדְּרַשׁ רַבָּה פְּתִיחַת אִיכָה, סֵפֶר יְרֵמְיָה לֹא, יד – טו, סֵפֶר שַׁעֲרֵי צִיּוֹן – שַׁעַר ג' לְיוֹם רִבְעִיעִי).